

Különös alkalmi isteni dicséretetek.

- I. Közönséges gyűlési magasztalás és esedezés.
- II. Templom-szenteléskor.
- III. Pap-szenteléskor.
- IV. Had- és inségkori esedezés.
- V. Betegségben esedezés.
- VI. Csapások idején.
- VII. Hála áldásos esőért. Áldás bőv termésért.
Tavaszi öröm.
- VIII. Új házaspárok megáldása.
- IX. Házáért és királyért.
- X. Hitben való állhatatosságért.
- XI. Vallástétel a hitről. (Konfirmációkor).
- XII. Utazók éneke.
- XIII. Őszi úrvacsora-osztás vasárnapjára.
- XIV. A háromszázados ünnepélyekre készült hym-
nusok.
- XV. Bérekesztő magasztalások.

Jegyzés. Az Énekek előtt ezen jegyek »——« közé zárt sorok, azon Énekek hasonló dallamára utasítanak; a mely Énekek előtt ilyen sorok nincsenek, azoknak tulajdon dallamuk van.

HÉTSZAKI ISTENI DICSÉRETEK.

INVOCATIÓK.

Bémenetelkor.

XLIII. Zsoltár 4. verse.

Isten szent házába bémegyek,
 Az én Uram elejébe,
 A ki öröme én szívemnek.
 Vigasztásban néked éneklek,
 És hálát adok szüntelen
 Tenéked Úr Isten!

CVIII. Zsoltár 1. verse.

Úr Isten! kész az én szívem,
 És azon van az én lelkem,
 Hogy tenéked énekeljen,
 Háladásban zengedezzen.
 Lelkem minden gondolatja,
 Szívem buzgó indulatja
 Imád téged, oh véghetetlen,
 Mint illik, lelki tiszteletben.

1. Uram! templomodba gyültünk,
Szined előtt megjelentünk,
Felséged imádására,
Segítségül hívására.

2. Buzgóságra sziveinket
Gerjeszd fel és taníts minket,
Szent ígédben hogy épüljünk,
Igaz hitben idvezüljünk.

Te-remtő nagy Is - ten! Ki vagy a

mennyekben, Magasztalunk té - ge - det

Zengő di - csé - ret - tel, For-ró tisz-

te-let - tel, Emlitjük szent ne-ve - det.

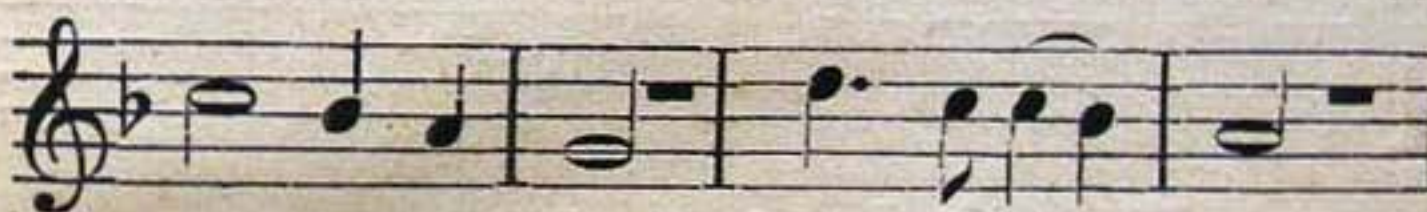
Szent ige olvasás előtt.

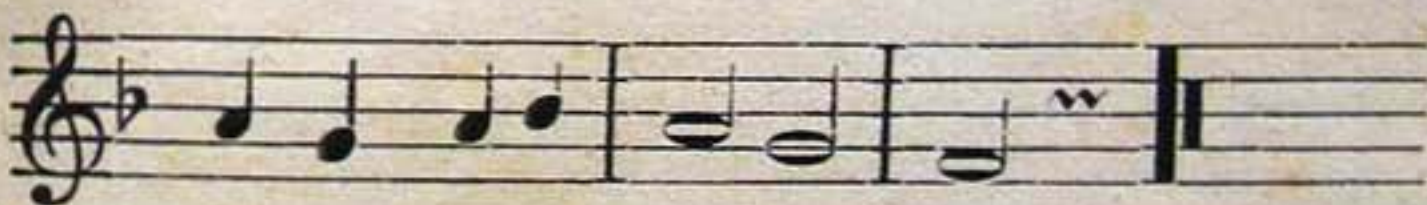
Vi - lá - gosság szent Atyja! Je-
Fel - sé - ged ma - gasz - tal - ja Szánk,

lenjél meg köztünk; Szi - ve - in - ket
szivünk és lelkünk;

hát buz - di - tsad, Szent lel - ked - del

elménk vi - lá - gó - si - tsad.

Légyen ked - ves az ál-do-zat,
Melylyel szi-vünk most ál-do-za,

E-lőt - ted oh Is-ten-ség! Kit i-mád a

mindenség; Mi tő-lünk is áldott légy,

Minket ke - gyel - med - be végy.

„Légyen béke áldott Isten.”

Uram! tehozzád kiáltunk,
Légy mi velünk, szívből hívunk;
Hallgassad meg könnyörgésünk,
Szenteld meg egybegyülésünk,
Hogy épüljünk szent ígédben,
Most és mind örökké. Ámen.

II.

VASÁRNAPI MAGASZTALÁSOK

ÉS

ESEDEZÉSEK.

Hálaadás Isten igéjeért.

1. Ad-junk há-lát mind nyá-jan

A kegyelmes Istennek, És mondjunk

di-csé - re - tet, Mint te - rem - tő

Is-te-nünk - nek, Ki egy-be

gyűjtött most minket, Hogy ün - ne - pet

szen - tel - jünk, És szent í - gé - jé - vel él - jünk

2. Édes atyánk, Istenünk!
Te vagy Úr mindeneken,
Ki megjelentéd magad
Szent ígédben itt e földön,
És annak hirdetőjében,
A te áldott fiadban,
Mi kegyes Idvezítőnkben.
3. Légy kegyelmes minékünk,
Birj és segélj bennünket,
Gerjeszd fel mi szivünket,
Szenteld meg büzgő lelkünket,
Hogy rólad vallást tehessünk,
Szentül elmélkedhessünk,
S téged méltán tisztelhessünk.
4. Világosítsd elménket
Vigasztaló lelkeddel,
Tápláljad hív lelkünket
Életadó beszédeddel;
Erősíts meg, áldott Isten,
Szent ígéd értelmében,
Minden tévelygések ellen!

5. Igazgassad elméjét
Es minden tanítását,
Vezérelj szivét s nyelvét
A mi lelki pásztorinknak;
És oktassad elméjeket
A te szent beszédedet
Figyelmesen hallgatóknak.
6. Tarts meg minden időben
Minket az igaz hitben,
És igaz értelmében
A szent evangéliumnak,
Legyen foganatos köztünk
Hasznos kegyes beszéded,
És minden jóra intésed.
7. Hogy sok népek te hozzád
Megtérjenek bűnökből,
És téged szolgáljanak
Tiszta szívből és lélekből,
Mint teremtőt imádjának,
Mint atyát tiszteljenek,
S szent törvényedben éljenek.

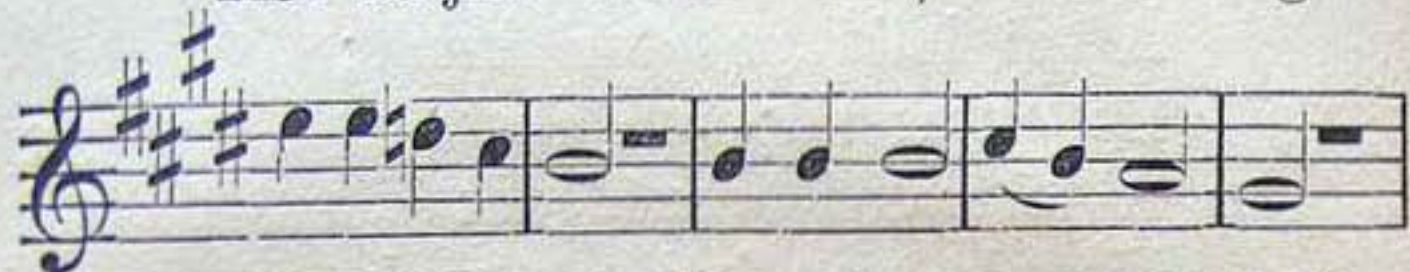
Isten tökéletessége.

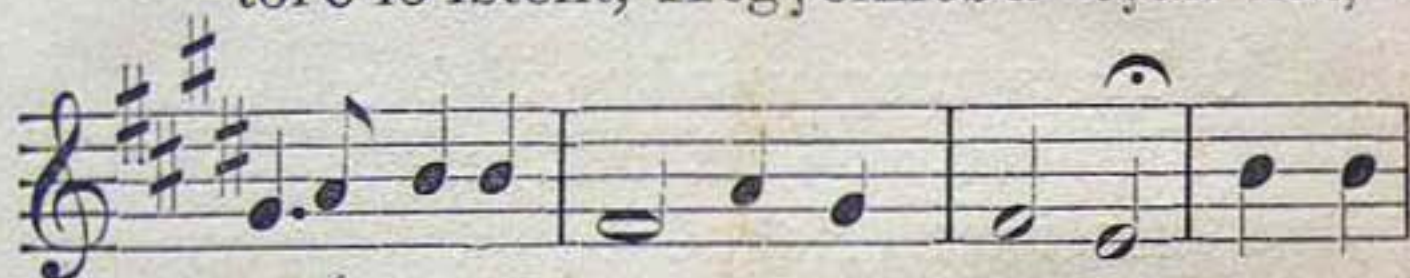
1. Vidám szív - vel vig zengés - sel

Tisz-tel-jük u-run - kat, A ma-gá-

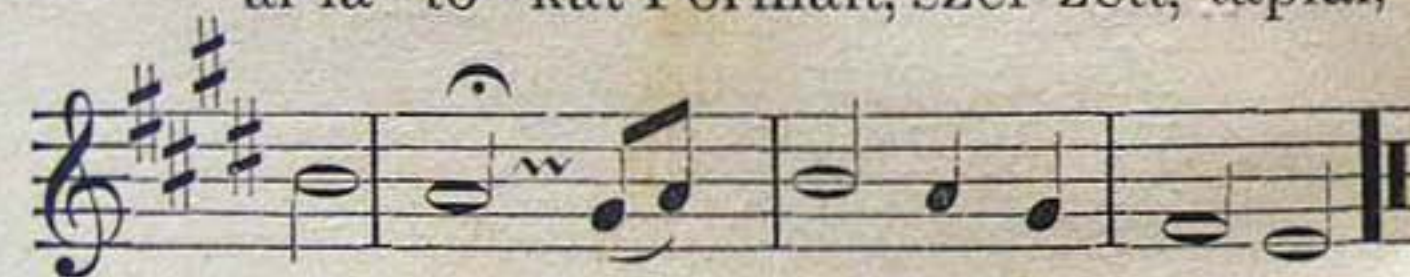
tól é-lő Istent, Kegyelmes a - tyán-kat,

Ki e-gye-dül mennyet, föl-det, Minden

ál-la - to - kat Formált, szer-zett, táplál,

él - tet, S szép rendszerben tart-hat.

2. Lenni téged hiszünk, Atyánk!
 Áldott Istenségnek,
 Nincsen mássa, azt is tudjuk
 Sehol egységednek,
 Egyedül vagy feje, s vége
 Mindenben mindennek,
 Halhatatlan, s nagy ereje
 Van szent felségednek.

3. A te örök egységednek
 Nincs testi formája,
 Mert nem vagy test, távol tőled
 Annak gyarlósága,
 Semmiben nincs szentségednek
 Testhez hasonlása,
 Nem járulhat felségedhez
 Test halandósága.

4. Te, hatalmas erőd által
 Áldott Krisztusunkat
 A halálból feltámasztád,
 Szelid Megváltónkat,
 És ő neki mennyen, földön
 Adtál oly hatalmat,
 Hogy az őtet követőknek
 Halál már nem árthat.

5. Ezért valljuk, hogy csak téged
 Illet a királyság,
 Végnélküli hatalmasság,
 Mérhetetlen nagyság,
 Angyaloktól s emberektől
 Dicsőség, imádság,
 Egyetlen egy imádandó
 Felséges uraság.

6. Dicső lelkek, égi karok,
 Áldjátok az Istent,
 Mondjátok ezt, mert érdemli,
 Neki, hogy »szent, szent, szent!«

Buzgó szivek itt e földön
Mondjatok mind áment.
Áldott legyen dicső neve,
Menny, föld mondjon áment.

Dicsőítés.

»Szeret, imád, magasztal«.

1. Dicsőséges Úr Isten!
Mindenható Felség!
Kit imád szent örömben
S hirdet a mindenség.
Angyalok meghajolnak
Előtted s tisztelnek.
Menny, föld, tenger hódolnak
Néked, s megszentelnek.
2. A napok ezerei
Kiáltják: »szent, szent, szent!«
Szent az Úr, a mennyei
Felség alatt és fennt.
Fenn az egek boltjain,
Alatt föld határin;
A csillagok sorain,
A harmat sugárin.
3. A nappal világában,
Az éj gyász leplében;
A hajnal pirultában,
Az estnek csendében;
A tengerek síkságán,
Hol vízözön gerjed,
A setétség országán,
Hol hallgatás terjed.

4. Téged a lények áldnak,
Kik általad élnek,
Okos lelkek imádnak,
S csak benned remélnek.
Az élők közt szerelmed
Ragyog s imádtatik,
A holtak közt kegyelmed
Őrt állni mondatik.
5. Imád lelkünk Úr Isten!
Hála-érzetében,
Részt veszünk e nagy minden
Összes zengésében.
A mennyország fényébe'
Halld meg teremtményid,
S hogy szívünk rejtekébe
Szállj, kérünk gyermekid.

Isten véghetetlen Teremtő.

»Világosság szent atyja«.

1. Téged illet, Úr Isten,
Végetlen dicséret,
E nagy s ékes mindenben
Legszentebb tisztelet.
Leborulunk, elgondolván
Dicsőséged s felségednek hódolván.
2. Mindent bölcsen teremtél
Mennyen, földön, Isten!
Minden, a mi érez, él,
Általad él s áll fenn.

Érzéketlen valóságok
Égi testek, és ezernyi világok.

3. Teremtésed nagysága
S csodálandó rendje,
Teremtményid soksága
S kezed minden műve
Felségesebb, mintsem lelkünk
Felérhesse, s megfoghassa értelmünk.
4. Elmerül elménk, Isten!
Ama gondolatban:
Te vagy a véghetetlen
Felség e világban,
Kinél nagyobb' s felségesbet
Nem gondolhat elménk dicsőségesbet.
5. Im földig leborulunk
Előtted egy Isten,
Kiben véget gondolnunk
S határt lehetetlen.
Fogadd hálás imádásunk',
S imádásban ne tudd fel gyarlóságunk'.
6. Isten! halld meg szivünknek
Hálás dobogását,
Fogadd el hív lelkünknek
Buzgó áldozatját,
Melyet a nagy teremtéssel
Együtt emel hozzád öröm-érzéssel.

Öröm Isten tiszteletében.

1. Örvendezünk örömünkben,
Felséges Isten!
Hogy magasztalhatunk
Téged lélekben,
A te templomodban,
Dicsőséges Úr Isten!
2. Csak ez nekünk vigasságunk,
Felséges Isten!
Hogy lakozik neved
Szentségben itten,
Dicsértessél tőlünk,
Mindenható Úr Isten!
3. Tartsd meg áldott békekességben,
Felséges Isten!
E kicsiny sereget,
Az igaz hitben,
Szent tiszteletben,
Imádandó Úr Isten!
4. Hirdettessed szent ígédet,
Felséges Isten!
Tarts meg szeretetben
És egyességben,
Áldd meg életünket,
Gondviselő Úr Isten!
5. Zengedeznek mi ajakink,
Felséges Isten!
Örvendetes szóokban,
Dicséreteken,

Ékes énekekben,
Öröklétü Úr Isten!

6. Áldott vagy mennyen és földön,
Felséges Isten!
Dicsőséged fénylik
Bölcs műveidben,
Szent vagy, örökké szent,
Egyetlenegy Úr Isten!

Isten hatalma.

»Dicsér téged teljes szívem«.

1. E szent napon örvendezzünk,
Hálát zengjük az Úr Istennek,
Magasztaljuk tiszta szívből,
Buzgó hitből. Áldás nevének!
Leborulva dicsőítsük
A nagy Istent, háladásunkban.
Lelkesítő beszédekben,
S énekekben szent örömünk van.
2. Mert nagy az Úr és hatalmas,
Diadalmas mindenek felett.
Teljesíti a mit akart,
Mert mindent tart, a mit teremtett:
E föld roppant kereksege
S teljessége hatalmában áll.
Övéi a fénylő egek,
Napok s földek. Ő mindent táplál.

3. Azért e hatalmas urat
Buzgó szívvel imádjuk mindég,
Ki mindent alkotott bölcsen
Alatt és fenn, mint fő bölcsesség.
Pásztorunk ő és királyunk,
Feltalálunk benne minden jót,
Egy Istennek őtet valljuk,
Magasztaljuk mint legfőbb valót.
4. Hit, remény és hív szeretet,
Szent tisztelet buzdítsa lelkünk
Istenünkhöz, ki művében
Végzetetlen s jó Atyánk nekünk.
Őrizzük meg minden bűntől
S vétkes tettől rövid éltünket,
Bizzuk áldott kegyelmére
S tetszésére testünk s lelkünket.

Isten gondviselése.

Reggeli hálaérzet.

»Oh seregeknek Istene«!

1. Oh egyetlen egy Istenség!
Kitől függ a nagy mindenség,
Dicső vagy örök hatalmadban;
Az angyalok és emberek,
A menny, föld és a tengerek
Vannak s állnak szent oltalmadban.
Te benned vagyunk és élünk,
Atyánk! szívünkből tisztelünk.

2. Te benned volt nyugovásunk,
Általad megújulásunk,
Mert fedezett kegyelmességed;
És most éjjeli álmunkból,
Csendes testi nyugalmunkból
Újjá szüle gondviselésed,
S e szent nap tündöklő fénye
Új élet s áldás reménye.
3. Azért szent neved tiszteljük,
Lelkünket neked szenteljük,
Fogadd el Atyánk imádásunk'.
Téged szolgál minden lélek,
Kik általad, benned élnek,
Boldogítsd földi utazásunk',
Mig hozzád, áldott királyunk!
Édes hazánkba juthatunk.
4. Szent ígéd teljesítése,
Hivatalunk betöltése,
Legyen lelkünk legfőbb öröme.
E szent nap is békességben,
Lelki s testi csendességben
Szenteltessék épületünkre.
Ígéd vezéreljen minket,
S igazgassa lépésinket.

Isten minden teremtményektől di- csőitendő.

»Dicsőséges Isten».

1. Dicsőült helyeken,
Mennyei paradicsomban,
Kik vigadtok ott fenn
Végzetlen boldogságban,
Vagytok megújult állapotban,
Az Úr nagy nevét énekszóban
Magasztaljátok vigasságban.
2. Áldjátok az Urat,
Kik csak ő néki szolgáltok,
Lelki tisztaságban
Tündöklő szép kar-angyalok.
Ti is nap, és hold és csillagok,
Melyek fénylő világgal birtok,
Hálával őt magasztaljátok.
3. Egek sok részei,
Világok nagy teljessége,
Természet művei,
Teremtmények különbsége,
Melyeket Isten bölcsesége
Ily ékes renddel elintéze,
Áldassék töletek felsége.
4. Császárok, királyok
És földi nagy hatalmasok,
Nemzetek, országok,
Alattvalók, szabadosok;

Atyák, anyák, lelki pásztorok,
Kik Isten törvényét szóljátok,
A Teremtőt ti mind áldjátok.

5. Ti is, szép tavaszi
Virághoz hasonló ifjak,
Szülők örömei,
S reményi gondos atyáknak,
Tiszta életü hajadonok,
Bölcs értelmü és tisztos aggok
Az Úr nagy nevét imádjátok.
6. Dicséret, dicsőség,
Tisztesség és hálaadás
A szentek urának,
Legyen örök magasztalás,
Kiben nincsen soha változás,
Vagy ígéréteben csalódás,
Tőle fejünkre szálljon áldás.

Isten jósága és bölcsesége.

1. Dicsérjétek az Urat,
Mert ő ad minden jókat,
Örök irgalmat mutat
És kegyelmébe juttat.
Áldott az Isten!
2. A mindenek Istenét,
Ki a föld minden népét
Birja mint örökségét,
Dicsérjétek szent nevét.
Áldott az Isten!

3. A minden urak urát,
A ki ajánlja magát,
Hogy adja szent országát,
Dicsérjétek jóvoltát.
Áldott az Isten!
4. Hozzá hasonló nincsen;
A magas mennyet bölcsen
Ő alkotta, hogy hintsen
Minden jót onnan bőven.
Áldott az Isten!
5. Két égő szövétneket,
Napot s holdat teremtett,
Hogy látnánk mindeneket,
Melyeket elrendezett.
Áldott az Isten!
6. A nap fényét nappalra
Teremtette munkára,
A holdat éjszakára
Adta nyugodalomra.
Áldott az Isten!
7. Ő szolgáltat eledelt
Mindennek és lakóhelyt.
Jóvoltáról adott jelt
Nekünk, midőn megszentelt.
Áldott az Isten!
8. Sokszori inséginkből,
Veszélytől, ellenségtől,
S minden szükségünkől
Megmentett jó kedvéből.
Áldott az Isten!

9. A mennybéli nagy Istent,
Az urat, a ki mindent
Életünkre teremtett,
Imádjátok, mert ő szent.
Áldott az Isten!

Isten a fő valóság.

1. Mindenható fő valóság!
Ki vagy fénylő világosság,
Mennyen, földön egy uraság.
2. Téged vallunk és dicsérünk,
Te vagy kegyelmes Istenünk,
Világosságunk, reményünk.
3. Nincsen nekünk több Istenünk,
Hozzád hajol szivünk, lelkünk,
Mert szent Atyánknak ismerünk.
4. Uralkodó irgalmasság,
Te vagy élő hatalmasság,
Szeretet és legfőbb jószág.
5. Tartsd meg köztünk a szent hitet,
Szentelj meg életünket,
Adj hazánkban békességet.
6. Tartsd meg köztünk a bölcseket,
Szent házadban a hiveket,
Ifjakat s tisztos véneket.
7. Virágozzék szent vallásunk,
Lelki s testi szabadságunk
Legyen igaz tudományunk.

8. Vezéreljed lelkeinket,
Birjad jóra sziveinket,
Jövel, tartsd meg életünket.
9. Dicsértessék Istenséged,
Adassék meg dicsőséged,
Magasztaljon minden téged.

**Esedezés Isten szent igéje foganat-
jáért.**

»Dicsőült helyeken«.

1. Mindenható Isten,
Teremtényid édes atyja!
Szent házad szerelme
Sziveinket ím meghatja.
Rólad zeng énekünk szózatja;
Boldog, ki beszéded hallgatja,
És szent igédet tanulhatja.
2. Szenteld meg, úr Isten!
Buzgó igyekezetünket,
Hogy hozzád illendően
Tehessük tiszteletünket.
Töltsd bé szent lelkeddel szivünket,
Szenteld meg gyülekezetünket,
Áldd meg ünnep-szentelésünket.
3. Adjad, hogy szent neved
Buzgó szívvel dicsérhessük,
Tökéletességed
Inkább inkább ismerhessük.

Szent akaratodat tehessük,
Magunkat szentül viselhessük,
Hitünk végcélját elérhessük.

4. Tedd élővé köztünk
Szent beszéded hirdetését,
Hogy lelki örömmel
Vehessük annak intését;
Láttasd igéd gyümölcsözését,
A szent életnek terjedését,
Halld meg néped esedezését!

5. Halld meg Atyánk, mikor
Életet és egészséget
Kérünk, s ezek mellé
Lelki s testi békességet.
Adj földünkön termékenységet,
Ne bocsáss reánk ellenséget,
Végy el rólunk minden inséget!

III.

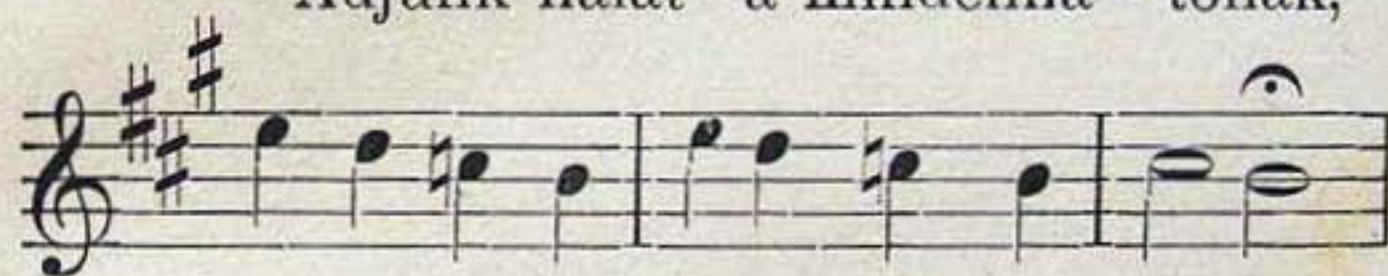
HÉTKÖZNAPI MAGASZTALÁSOK ÉS ESEDEZÉSEK.

REGGEL ÉS ESTVE.

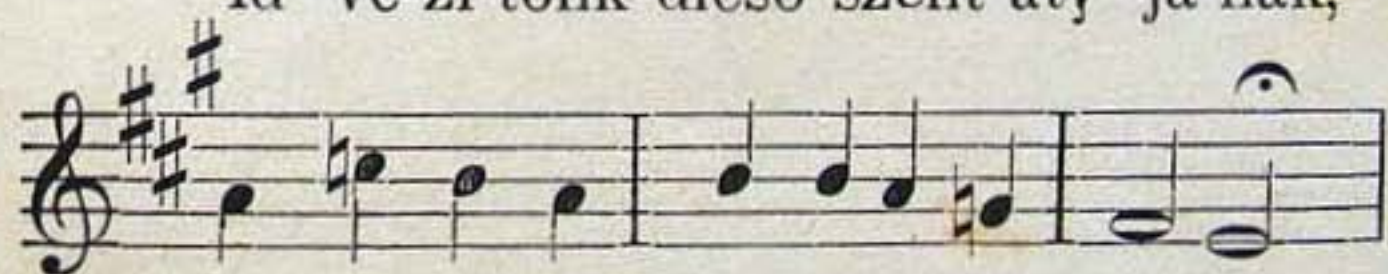
Reggeli hálaadás és könyörgés.

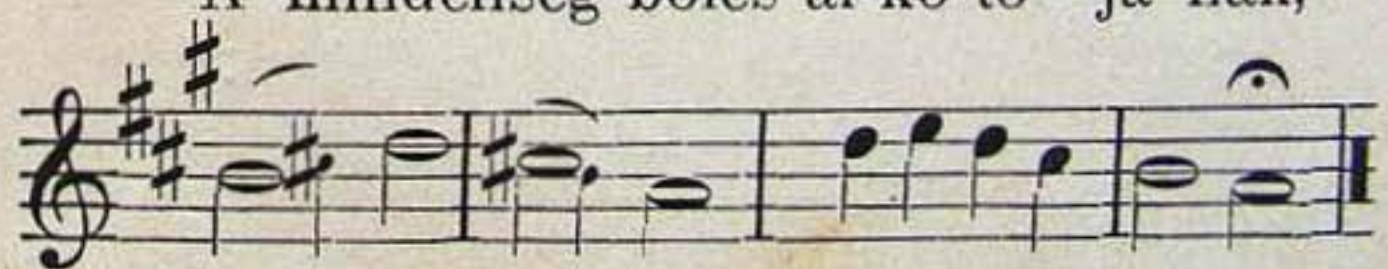
Adjunk hálát a mindenha - tónak,

Id - ve - zi - tőnk dicső szent aty - já - nak,

A mindenség bölcs al - ko - tó - já - nak,

Te - remt - mé - nyek boldogító - já - nak.

2. Hála legyen tenéked úr Isten!
Hogy ez éjjel minket védelmedben
Megtartottál áldott békességben,
Megőriztél minden gonosz ellen.
3. Atyánk! buzgó szívvel esedezünk,
Légy e mai napon is mivelünk,
Segedemed ne vond meg mitőlünk,
Vigyázz reánk, mint legfőbb védelmünk.
4. Oltalmaz meg büntől és gonosztól,
Elméinket vétkes gondolattól,
Sziveinket tiltott indulattól,
Nyelveinket ártalmas szózáttól.
5. Adj mennyekből segítséget nekünk,
Bölcseséged legyen fő vezérünk,
Hogy életünk és cselekedetünk
Kedves legyen előtted Istenünk.
6. Adjad örök kegyelmes Istenünk!
Hogy szent lelked legyen mindig velünk,
Az igaz hit nevedjék bennünk,
És gyümölcsöt termő legyen köztünk.
7. Légyen neked dicsőség úr Isten!
Ki lakozol mennyben fényességben,
Tarts meg minket az élő szent hitben,
Szent fiadnak Jézusnak nevében.

Dicsőítés,

»Szeret, imád, magasztal«.

1. Szent színed előtt állunk
Mindenható Felség!
Műveidben csudálunk,
Téged fő bölcseség!
E világ lármáitól
Ímé külön válva,
Szívünk neked meghajol,
Szentséged imádva.
2. Az eget behintéd
Fénylő csillagokkal,
Szépen felékesítéd
Sok ezer napokkal,
Kimérted mindezeknek
Köröket s útjokat,
Rendelted: míg léteznek,
Tartsák pályájokat.
3. Mint hív társak megőrzik
Rendjeket, útjokat.
Pályájokat bevégzik,
S osztják világokat,
A csillagok lakói
Tégedet tisztelnek,
Napok, holdak, valói
Imádnak, hirdetnek.
4. Mily számtalan nép mondja:
Nagy a mindenható!

Mily temérdek nyelv szólja:
 Dicső az alkotó!
 Ki végetlen áldásit
 Mindenfelé szórja,
 S a mindenség lakóit
 Hálára unszolja.

5. Minket is e nagy világ
 Szép rendjébe fűzvén,
 Koronául alkotál,
 Isten! e föld színén.
 Porból vetted testünket,
 Ez porrá leendő;
 Mennyből adtad lelkünket
 Ez mennybe téendő.
6. Emberek, imádjátok
 Az áldott teremtőt,
 Kegyelmét háláljátok
 Tisztelvén szívből őt.
 A földtől majd megválva
 Lelkünk, a mennyégben.
 Tisztábban imádandja
 Szentebb dicsőségben.

**Természet rendszere Istenhez int fel-
 emelkedni.**

» Világosság szent atyja.«

1. Felségesek műveid,
 Isten! e mindenben,

Szépek intézeteid
 Ez ékes rendszerben;
 Bámulandó öszhang, szépség,
 Mellyel teljes az egész nagy mindenség.

2. Most a reggel hinti el
 A nap fény-tengerét
 Mennyen földön özönnel,
 S látjuk sok ezerét
 Élő s érző teremtménynek,
 Hálát adni a dicső teremtőnek.
3. Majd az est borit fátyolt
 S nyugalmat mindenre,
 Ekkor a csillagos bolt
 Felettünk feltünve,
 Szétárasztja fény sugarit.
 Beragyogva a mennyország határit.
4. Szent elmélkedésre von
 Minket az érezt,
 Hogy oly sok világokon
 Isten tart örkezet:
 Egy pillanat Isten nélkül:
 S összeomlik minden és megsemmisül.
5. Vigasztaló képzet ez
 Gyarló teremtménynek,
 Hogy mindent Isten rendez;
 Ő atyja mindennek,
 Kitől élet sugározik,
 Kitől öröm s boldog létel származik.

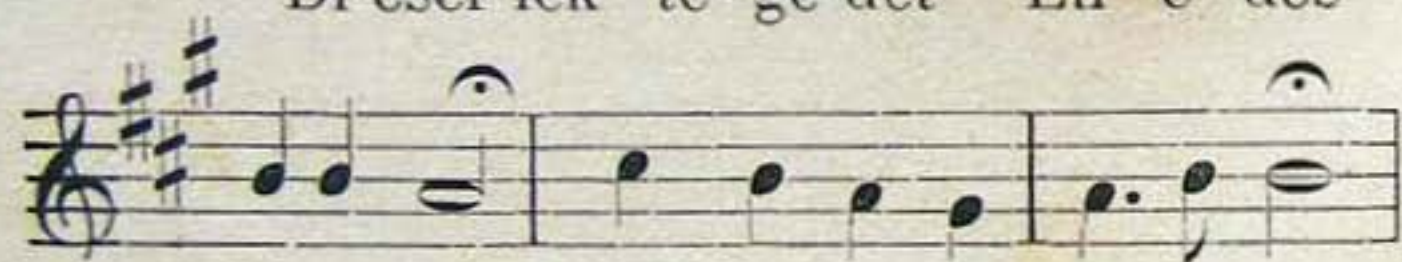
6. Ha keresztetek terhelnek,
E gondolat vidit,
Ha fájdalmak emésztnek,
Ez érzet megújít;
A szép rend elgondolása,
Hánykolodó szívünknek megnyugvása.
7. Ebből ered legszentebb
Örömünk keblünkben,
Ebből serken legbölcsebb
Eszmélet lelkünkben.
Hitünk kettős erőt veszén,
Tudván: Isten velünk van s velünk leszen.

BIZODALOM ISTENBEN.

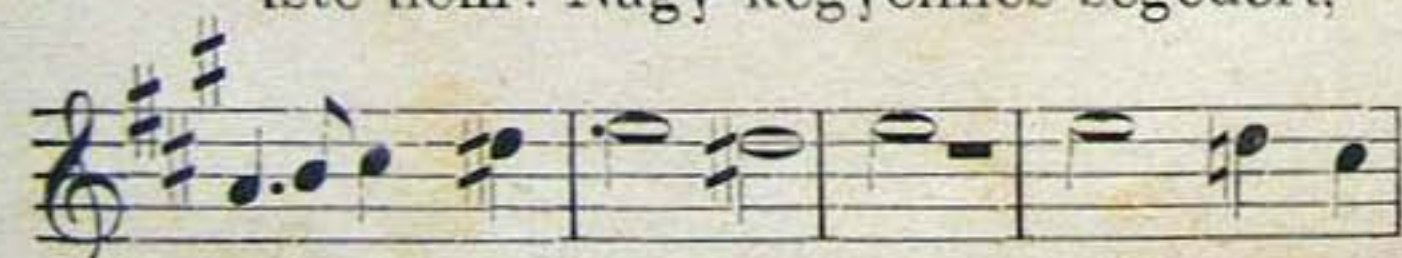
Reggeli hála.

Di-csér-lek té-ge-det Én é-des

Iste-nem! Nagy kegyelmes-ségedért,

S áldott szent fi-ad-ban Én hozzám

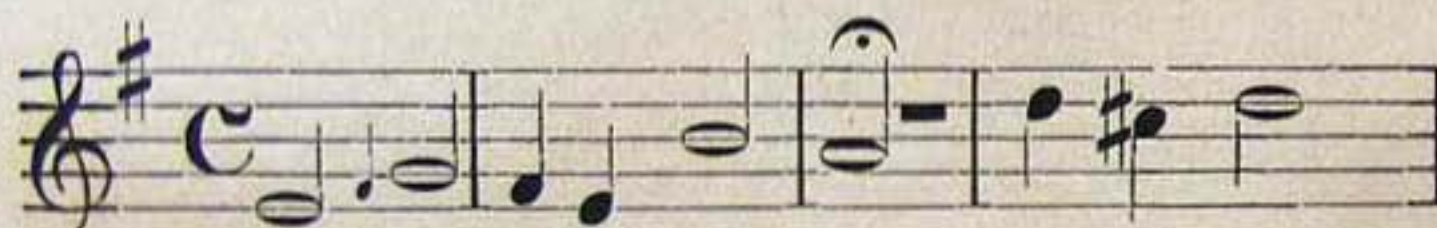
mutatott Bőv ir-gal-mas-ságo-dért.

2. Oh mely édességes,
És mily örvendetes
Uram! a te szent lelked;
Szentelj meg engemet.
És vigasztalj meg
Életadó kegyelmed.
3. Csak tebenned, uram,
Mind örökké biztam,
Soha meg nem csalódtam;
Most is én Istenem!
Mint erős kőszálhoz
Tehozzád támaszkodtam.
4. Imhol e mai nap'
Gyarló életemet
Szent kezedbe ajánlom,
Mint édes atyámtól,
Minden védelmemet
Egyedül tőled várom.
5. Légy meghallgatója
Én könyörgésemnek,
Édes atyám Istenem!
Vigasztalj meg engem
A te szent lelkeddel
Hogy örülhessen szívem.
6. Nézzenek én reám
A te szent szemeid,

És ne hagyj el engemet.
Minden bús veszélytől
Hatalmas kezeid
Óván, áldd meg éltemet.

7. A te jóvoltodért,
Mellyel éltetted véded,
S nagy kegyelmességédért
Magasztallak, s buzgó
Hálát adok néked,
Istenem! mindenekért.

Reggeli hálaadás és könyörgés.

Há - la - adá-sunk-ban Ró-lad em-

lé - ke-zünk, Ke-gyelmes Is-te-nünk!

Té - ge-det tiszte - lünk, Ö - rök

jó - sa - go - dért, Ál-dunk, ma-

gasztalunk, Hisszük hogy ez né-künk

Legszébb hi - va - ta - lunk.

2. Jelenj meg közöttünk,
Értsd meg kérésünket,
Mi édes Istenünk!
Ne nézd bűneinket;
Tiszta szívből kérünk
Téged teremtőnket,
Vedd hozzád kegyesen
Esedezésünket.
3. Gerjeszd fel ígédnek
Szerelmét lelkünkben,
Annak óhajtását
Buzdítsad szívünkben;
Adj igaz értelmet
S tudományt elménkben,
Hogy téged ismerjünk
S féljünk igaz hitben.
4. Tanulásra erőt
Csak tetőled kérünk,
Melyre mi most gyűltünk
S mindnyájan készültünk,

Hogy szent Istenséged
Dicsértessék tőlünk.
Ezeket engedd szent
Fiad által kérünk!

5. A ki szent országod
Először keresi,
Szent törvényeidet
Mindenben követi:
Testi vagy lelki jót
Fog tőled kívánni,
Semmiben nem leszen
Rövidsége neki.
6. Atyánk! adj szorgalmat
Elkezdett dolgunkban,
Végig megmaradást
Mi hivatalunkban,
Készséget, hívséget
Felvállalt tisztünkben,
Egymás szeretetét
Tartsd meg sziveinkben.
7. Ezeket engedjed
Nekünk kegyes atyánk,
Ki kegyesen táplálsz,
S gondot viselsz reánk;
Jézusunk nevében
Kérjük felségedet,
Hallgasd meg tehozzád
Esdeklő népedet.

Remény Istenben.

»Vidám szívvel, víg zengéssel.«

1. Csak tebenned, örök Isten!
Van fő bizodalunk,
Mert sem égben, sem e földön
Nincs másban oltalmunk;
Azért halld meg kérésünket,
Mert néked könyörgünk,
És tekints le magas mennyből,
Egyetlen reményünk.
2. Légy vezérünk, kegyes Isten!
Légy őrző pásztorunk,
Légy kővárunk és paizsunk,
Örömünk s oltalmunk;
Boldog sorsunk állásában
Taníts bölcseségre,
Mostoha sors csapásában
Engedelmességre.
3. Oltalmazd édes hazánkban
Minket ellenségtől,
Állj mi mellénk, mert ígérted,
S őrizz meg inségtől,
Szükségben és betegségben
Kicsiny-hitüségétől,
Drágaságban és éhségben
Kétségbe-eséstől.
4. Vezérelj földi pályánkon
Jézusnak általa,

Ki az igaz tudományért
Érettünk meghala.
Példája ragadjon minket,
A jóra serkentsen,
Hogy találjunk üdvösséget,
Boldogságos mennyben.

D i c s é r e t.

1. Drága dolog az úr Istent dicsérni,
Színe előtt kegyesen énekelni;
Ékes dolog szent nevét magasztalni,
Szent házában hirdetni és áldani.
2. Ő gyógyít meg szomorú szenvedőket,
Vigasztal bánattól epedt lelkeket,
Ő enyhít meg és töröl el könnyeket,
Testi s lelki fájdalmat és terheket.
3. Felséges úr a mi mennyei urunk,
Győzhetetlen gondviselő királyunk,
Felségében kit csudálunk s imádunk,
Értelmében mert véget nem találunk.
4. Énekeljünk neki hálaadással,
Hirdessük nagy nevét magasztalással,
Szóljon szívünk hív érzése urunkkal,
Dicsőitse nyelvünk őt imádással.
5. Országunkat áldja szép békességgel,
Gazdagítja mezeinket bővséggel,
Nem látogat minket terhes szükséggel,
Táplál minket mindennapi kenyérrel.

6. Szent s hatalmas az ő parancsolatja,
Boldogító minden szent akaratja,
Életünkre alászáll bőv áldása,
Mennyen földön megáll az úr tanácsa.
7. Imádd azért Jeruzsálem uradat,
Magasztald kereszténység megtartódat.
Áldjad Sion mennyei királyodat,
Hívők serge dicsőítsd szent atyádat.

Reggeli hálaadás.

»Mint a szép hűves patakra.«

1. Áldott Isten! életemnek
Adója s megtartója,
Lelki s testi jóllétemnek
Kegyes oltalmazója!
A napnak feljövése
Jelt ad dicsérésére
Végzetlen jóságodnak,
Melyet menny és föld imádnak.
2. Oltalmad szárnyai alatt
Csendes volt nyugodalmam,
S míg én aludtam, őrt állott
A mennyei oltalom;
S hogy álomom halálommá
És ágyam koporsómmá
Nem vált, ezt neked hálálom,
Isten! kit nem fedez álom.

3. Gondviselésedre bízom
Ma is gyarló életem,
Őrizz engemet gonosztól
Oh mennyei kegyelem!
Adj énnékem értelmet,
A jóra segedelmet,
Hogy a nap midőn lemegyen,
Hálám ismét hozzád legyen.
4. Téged szeretni boldogság,
S a mit kívánsz, megtenni:
Annyi, mint itt a földön már
A mennyországban lenni;
Vezérelj hát engemet,
Útamat s lépésemet
Igazgassad boldog végre,
S tégy méltóvá kegyelmedre.

Reggeli hálaérzet.

»Oh seregeknek Istene.«

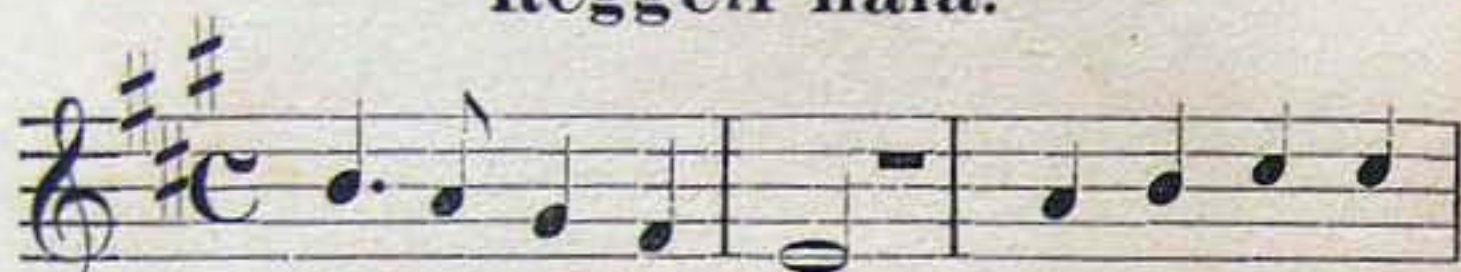
1. Az éjjelnek sötétsége
Elenyészvén, fényessége
Tündöklik már az áldott napnak.
A sötét órák elmúltak,
Árny és homály elvonultak,
És helyet adtak egy új napnak;
Minden teremtmény víg kedvvel
Hálát ad e kedves reggel.

2. Fáradt testünk megújulva,
Bágyadt elménk felvidulva,
Mi is áldott világosságát
Érezvén a nap fényének,
Ereink gyorsabban vernek,
S tapasztalván Isten jóságát,
Álmunkból hogy felsekentünk,
E szent helyen megjelentünk.
3. Atyánk! tehozzád járulunk,
És előtted leborulunk,
Gazdag kegyelmű dicső Felség!
Itt háladással eltelünk,
Itt szájjal, szívvel tisztelünk
Téged legfőbb tökéletesség,
És hogy nem serkentél búra,
Imádunk életünk ura!
4. Hogy megtartottad életünk
És vigyáztál körülöttünk,
Szélllyel oszlatván veszedelmünk,
Mára is felvirasztottál,
És napunkhoz napot adtál;
Innen nagy s erős hiedelmünk,
Hogy mivelünk ma is jól téssz.
És kegyelmeddel köztünk léssz.
5. Ilyen édes reménységgel
Fogunk újabb serénységgel
E mai napi munkáinkhoz.
Oh hát atyánk és Istenünk!

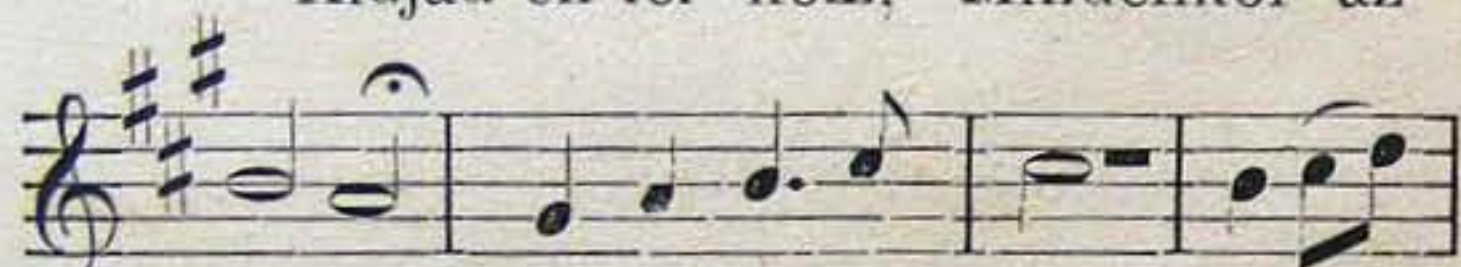
Gondviselőnk és mindenünk!
 Esdeklünk, munkánkra áldást hozz;
 Nincsen másban bizodalunk,
 Uram! légy ma is oltalmunk.

ISTEN JÓTÉTEMÉNYI.

Reggeli hála.

Áldjad én lel-kem, Mindenkor az

U-rat, Minden ér-zel-mem Áld-jad

ő szent ne-vét, El ne fe-lejtsed Sok jó

té-te-mé-nyét, Melyekkel megáldott.

2. Mert megbocsátja
 Erőtlenségidet,
 És meggyógyítja
 Minden sérelmidet,

Megszabadítja
 Gyarló életedet
 Inségtől s veszélytől.

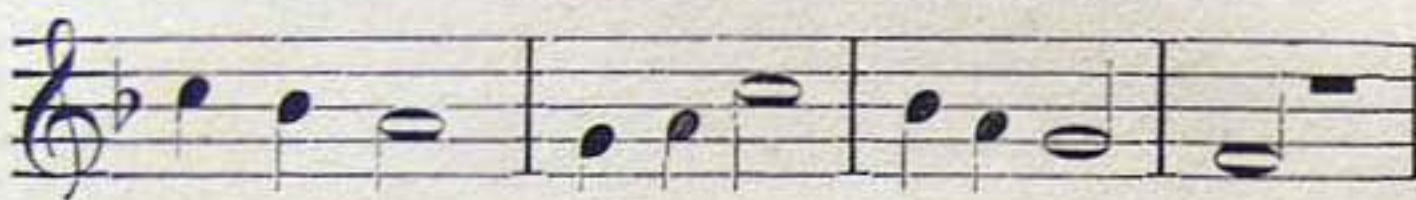
3. Ő megkoronáz
 Gazdag áldásával,
 És körülvészen
 Erős oltalmával,
 Ékesít napok
 Szép sokaságával,
 Lelki s testi jókkal

4. Reggel újítja
 S áldja életedet,
 Kiszolgáltatja
 Naponként erődöt,
 Hogy dicsőithesd
 Kegyelmeért őtet,
 Teltes életedben.

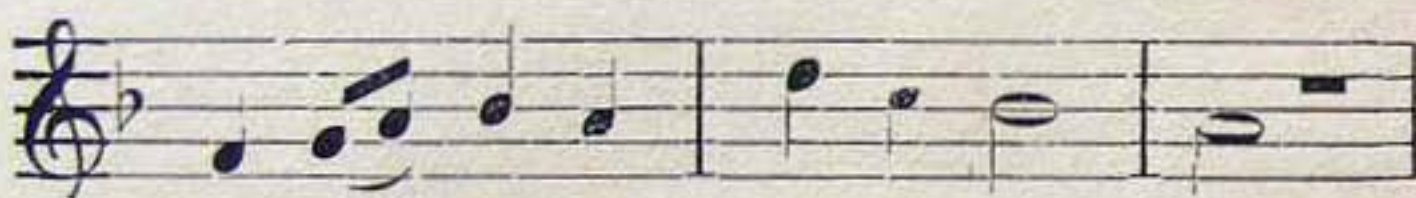
5. Serkentsd fel azért
 Minden gondolatod,
 Dicséretére
 Szenteld ez új napot,
 Áldjad elméddel
 S szíveddel az urat,
 S imádjad felségét.

Reggeli fohászokodás.

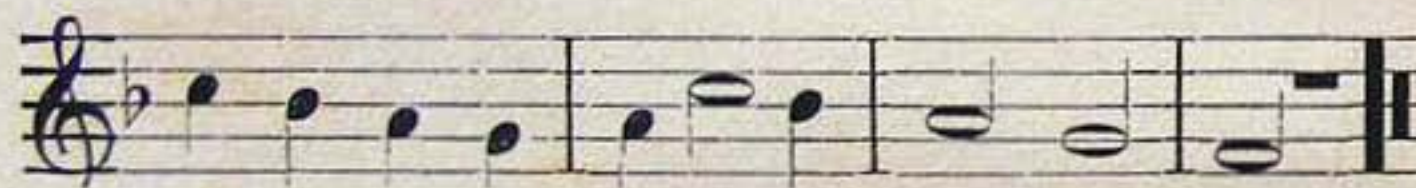
Im az áldott nap fel - jő - vén,

Könyörgünk te-né-ked Is-te-nünk-nek,

Hogy ez e-gész ma-i na - pon

Minden büntől minket ol - tal-mazz meg.

2. Nyelveinket tartóztassad,
Bűnre azok hogy ne mozduljanak,
Szemeinket igazgassad,
Gonoszságot hogy ők ne lássanak.
3. Sziveink tiszták legyenek,
Semmiféle bünt bé ne vegyenek.
Minket áldásod bővítsen,
Ételünk, italunk megenyhítsen.

4. Hogy mikor a nap elnyugszik,
És az éjszaka elközelítend,
Midőn munkától bucsuzik
Minden állat s nyugalomra térend:
5. Akkor tenéked atyánknak
Minden teremtménnyel egyetemben
Hálát adván, az álomnak
Csendesen nyughassunk kebelében.

Estvéli esedezés nyugalomért.

> Oh seregeknek Istene. <

1. Áldott Isten! napjainknak
Bölcs adója s javainknak,
Ki e mai napot is adtad,
Meghallgatván kérésünket,
Fenntartottad életünket,
S szent oltalmadba befogadtad.
Juttattál ismét estvére,
Mai napunknak végére.
2. Oh! lelkünk mily boldog volna,
Ha ez a nap nem vádolna,
Hogy céltalan elvesztegettük;
Mily öröm! ha estvére ért
Elhaladó napunk dicsért,
Hogy kötelességünket tettük;
Mert így leszünk békességben
Az éjjeli csendességben.

3. Úr Isten! hallgass meg minket,
Töröld el sok bűneinket
Te mérhetetlen kegyelmeddel:
Hogy büntetés ne kövessen,
Mely a sötétségre vessen
Minket félemlítő kétséggel;
Hanem irgalmad felvegyen,
S kegyelmed velünk jól tegyen.
4. Parancsolj az éjszakának,
Hogy testünk nyugodalmának
Ne legyen bántása, sérelme;
Sőt legyen a nyugovásra,
A vizonti újulásra
A fáradtaknak reménysége:
Hogy újulva reggelt érzünk
S hálával téged tiszteljük.
5. Neked ajánljuk magunkat,
Tőled várjuk oltalmunkat;
Szent szemeid ránk vigyázzanak,
Hogy kívánatos álommal,
Az éjjeli nyugalommal
Testünk s lelkünk megújuljanak:
És örömmel felviradjunk
S neked Isten! hálát adjunk.

Dicsőítés a mindenség bölcs kormányáért.

»Világosság szent atyja!«

1. Csudálandó nagy Isten!
Ki oly dicső, mint Te.

- Szivemet felemelem
Hozzád hála-telve,
Kihez buzgó háladását
Emeli fel menny föld s fohászzkodását.
2. E világ nagy kormányát
Tartod szent kezekben,
Mint alkotó, országolsz
Királyi székedben;
Tudsz, látsz, értessz jövendőket,
Mennyen, földön, alatt és fenn lévőket.
 3. Az egész s számtalan rész
Csak te általad van;
Nagy vagy a csillagokban,
Nagy a kis plántákban;
A mi van, él, gondolkozik,
Abban erőd s kegyelmed nyilatkozik.
 4. A zöld mezők fűvei
S ékes virágai,
A nemes élőfáknak
Gyümölcsös ágai,
A források eredeti
Tőled vannak s a hajnal gyöngycsepjei.
 5. Oh nagy Isten! im minden
Szent kezéd munkája,
Legyen bár föld, levegő
Vagy tenger csudája.
Te az égi fény-testeket
Előhivtad s elrendezted köröket.

6. Remélj bizvást én lelke,
Bizzál az Istenben,
Ő gondot visel reád
Minden helyzetben;
Legyen balsors bár ellened
Nem árt neked, mert veled van Istened.
7. Öntsd ki tisztán előtte
Kebled panaszait,
Ő szemedről eltörli
Könnyed záporait,
Megvigasztal majd tégedet,
S vidámságra fordítja keservedet.

ÉLET MULANDÓSÁGA.

Estvéli elmélkedés.

»Szívemet hozzád emelem.«

1. Az idő sebes szárnyakkal
Im! mely gyorsan elrepül,
Éltünk is a múlt napokkal
Sebességgel elmerül
Az örökkévalóság
Mérhetetlen tengerébe:
Igy siet a gyarlóság
A sirhalom éjjelébe.
2. Oh! ha e nap elmulása
Ezt juttatná eszünkbe,
Mig szívünk megjobbulása
Eszköze van kezünkbe;

- Mig az alkalmatosság
Ellőttünk áll és kedvező,
Lelki s testi munkásság
Áldást lenne ránk hintező.
3. Végezvén hát munkáinkat,
Melyeket ma tehattunk
És óhajtva nyugalmunkat,
Atyánk! hozzád sietünk,
Hogy bűneink vádjában
Teveled megbékélhessünk,
S így majd az éjszakában
Csendes nyugtot remélhessünk.
4. Atyánk! hogy megsegítettél
Dolgainkban, áldott légy!
Velünk ezer áldást tettél,
S most is védelmezőnk légy.
Tőlünk messze távoztass
Mindennémü veszedelmet,
És holnap is osztogass
Munkáinkra segedelmet.

Esedezés különféle jókért.

1. Irgalmas legyen
Az Isten hozzánk,
A mi kegyelmes
Éltető atyánk,
Hogy békeességben
Megmaradjon hazánk.

2. Az ő szent színe
Ragyogjon rajtunk,
Mert jóvoltából
Mi tápláltatunk,
S napoként áldást
Szent kezéből várunk.
3. E mai napot
Megáldád nekünk,
Őrizted bölcsen
Testünk és lelkünk,
Ez éjszakán is
Atyánk! légy mivelünk.
4. Úr Isten! a te
Szent lelked adjad,
Tudatlanságban
Elménk ne hagyjad,
És bűneinket
Nekünk megbocsássad.
5. Minden nemzetség
Tégedet áldjon,
Dicsőséget szent
Nevednek adjon,
Egyetlen egy fő
Istenének valljon.
6. Áldjon meg minket
Kegyes Istenünk,
És dicsértessék
Örökké tőlünk,
Föld, tenger és ég
Félje nevét velünk.

Úri imádság.

»Adjunk hálúkat az erős Istennek«

1. Mi Atyánk! kit fenn ragyogó magosság,
Itt alatt mélység leborulva tisztel,
Egy örök Felség! kegyes érzeményink
Téged imádnak.
2. Légyen áldott szent neved — és felette
Minden országló fejedelmi névnek
Sérthetetlen szent — egyedül imádás
Tárgya örökké.
3. Jöjjön országod mi közinkbe mennyből,
Tiszta erkölcs és szeretet s erények,
Szent hit és hiveség haza- és királyhoz
Lakjanak abban.
4. Légyen Isten szent akarátja telve,
Mennyen és földön valamit cselekszik
Mint dicső Felség, kegyelem gyümölcse
És örökön jó.
5. Im teremtményid kenyeret naponként
Tőled, oh áldott Atya! esdekelnek.
Isten oszt nekünk s sok ezer valóknak
Életet, áldást.
6. Még is hány lélek s kebel háladatlan
Ennyi áldásért — vele visszaélvén!
Oh bocsásd meg szent Atya! vétkeinket
S légy könnyörülő:

7. Mint mi eltűrjük rokonink hibáit,
Ellenünk vétket cselekedtek ámbár:
Emberek lévén rokoninkkal illik
Élni szelíden.
8. És ne vigy minket szomorú próbákba,
Ha próbálsz, nyujtsad kegyesen segélyed,
Tiszta értelmet mibelénk csepegtess
S lelki nyugalmat.
9. Szent Atyánk! kérünk szabadíts gonosztól,
Lelket és testet leverő csapástól:
Mert tiéd ország, hatalom, dicsőség
Mennyben örökké.

Isten vigyázása.

„Tekints reánk úr Isten.”

1. Vigyázz értem úr Isten!
És légy gyámol ügyemben.
Segélj meg, s örömet
Gerjessz én szívemben,
Vigasztalj meg lelkemben.
2. Mind azok is úr Isten!
Kik tégedet szeretnek,
Hogy engem megtartassz
Annak örvendjenek
S hálával tiszteljenek.

3. Gyarló vagyok úr Isten!
Mint elhagyatott árva,
Minden jó segítség
Tőlem el van zárva,
Óhajtok téged várva.
4. Siess hozzám úr Isten!
Mert csak te vagy segítőm.
Szabadíts meg engem
És tartsd meg életem
Oh én édes Teremtőm!

Isten hatalma és nagysága a természetben.

„Vidám szívvel, víg zengéssel.”

1. Dicsőség a teremtőnek!
Kinek lábainál
Bóltozatján az egeknek
Sok ezer világ áll;
Ki ezeket amaz üres
Mélységből kihozta,
És velek az egek széles
Körét koszoruzta.
2. Imádjuk, ki gondolkozott
Felőlünk akkor is,
Míg az életre nem hozott,
S nem valánk még por is:

Ő már boldog lakásunkra
Hazát szerzett, melyben
Gyönyörködnénk, mint számunkra
Ékesített helyben.

3. A teremtő hatalmának
Jegye a magas ég,
E világ alkotójának
Nagyságában nincs vég.
Ti csillagok! a nyugtató
Éjnek czimerei,
Ti vagytok a mindenható
Erőnek jelei.

4. Repül a föld határain
Világ részeire
A hajnal sebes szárnyain
Munkáinak híre.
Szól ő — és mindent béterit
Az éjnek kárpitja;
Szól ő — és új napot derít
Hatalmas szózatja.

5. Felségét szólják repülő
Villámok, dörgések,
És a földet reszkettető
Sebes rendülések.
A földtestnek nagy csontjai
A szirtek repednek,
Ha keletről villámjai
Nyugotra lövelnek.

6. De ki meri azt magának
Teljesleg ígérni?
Hogy kész az úr hatalmának
Mélységét megmérni.
A természet bölcs buvára,
Ámbár hív barátja,
Mik lettek az úr szavára,
Egészben nem látja.

Isten a fő oltalom.

Te benned szent Atyám! Min-den bizo-
E-rős hit-tel val-lom, Hogy te vagy ol-
dalmam, Eltörlöd szeme-im-ről Ke-
talmam.
ser-ves si-ral-mam, Tarts meg engem
és légy Kedves nyugo - dal-mam.

2. Az én lelkem téged
Erős urának tart,

Reményemnek te vagy
Kivánt kikötő part,
És nekem, hogy megőrizz,
Nyujtassz kegyesen kart,
Mely hogy el ne essem,
Kegyelmesen megtart.

3. Nincs nekem mit adjak
A jótételekért,
Melyeket jóságod
Eletemben rám mért,
A te kimondhatatlan
Nagy szeretetedért,
Melyet te tudsz... és az
Én lelkem megismért.

4. De tudom Istenem!
Hogy kedvedet lelem,
Mikor jó lelekből
S szívből azt mivelem,
Hogy az elhagyott árvát
Táplálom, nevelem,
S a szükölködőnek
Kenyerem megszegem.

5. Áldlak Atyám! téged,
Ki engem alkottál,
Magadból énbelém
Okos lelket adtál,
Életem szélvészi közt
Híven oltalmaztál,
És a kegyességre
Bölcsen tanítottál.

6. Irántad én szívem
Örömrre felhevült,
Ártatlan és tiszta
Vigasságba merült;
Nyelvem hálás dicséret-
Mondásra felzendült.
Halld meg imáadásom,
Melyet buzgó szív szült.

Hálaadás Isten szent igéjeért.

»Mi atyánk, kit fenn«

1. Adjunk hálákat
Az erős Istennek,
Mennynek és földnek
Szent teremőjének,
Teremtmények bölcs
Gondviselőjének
S éltetőjének.
2. Mert Isten hozzánk
Atyai szerelmét
Kijelentette,
S drága szent ígését,
Melylyel táplálja
Híveinek lelkét.
Nyujtván kegyelmét.
3. Isten megáldja
A benne bizókat,
Megerősíti
Hittel a gyarlókat,

Megvilágosít
Szent lelkével jókat,
S véd igazakat.

4. Az úr Istennek
Mindezekért legyen
Dicséret s örök
Dicsőség mennyekben,
Hogy így táplálja
Áldott kegyelmében
Lelkünket. Amen.

Töredelmesség és bűnbánat.

»Istentől megáldott népek«

1. Oh mennyei kegyes Atyánk!
Tekints mennyből most mireánk,
Ime, hozzád száll hő imánk;
Halld meg, kérünk, édes Atyánk!
2. Te vizsgálod szíveinket,
Értelmünket, érzelmünket;
Látjuk mi is bűneinket,
S alig hordozzuk terhünket.
3. Nincs nekünk más segítségünk,
Nincs más, ki ismerje szivünk;
Te vagy lelkek vizsgálója,
S vétkeink megbocsátója.

4. Ha minket mint igaz bíró
Megitélsz, ki lesz állandó?
Szent és dicső színed előtt
Elenyészik minden szülött.
5. Mutasd azért irgalmadat,
Szánd meg Atyánk! fájdalmunkat,
Dicsőítsd meg te magadat
És ne vesd el szolgálódat.
6. Hadd tekintsünk a Krisztusra,
Értünk szenvedt halálára.
Indítsd lelkünk bűnbánatra,
S adj erőt megjobbulásra.